

Degnekornet, som jeg troer, at det kaldes paa enkelte Steder i Sjælland, hvilket er en Kornpræstation fra enkelte Hovedgaarde til Skolelærerne. Denne Præstation kan nu med Skolelærernes Samtykke converteres til Penge, medens den skal omsættes dertil ved Vacancer. Men det er jo dog naturligt, at slige Præstationer fremtidigt ville vedblive at hvile paa de forskjellige Eiendomme, hvorpaa de fra ældre Tid have hvilet, og at de ikke kunne blive Gjenstand for Ligning. Det forekommer mig, som sagt, naar man sammenholder det første Stykke af Paragraphen med Stykket under Lit. a, at den Afstillelse, der bør finde Steed mellem disse Ydelse og f. Ex. Kjørler af Brændsel, Spandbøge og Gangbøge osv., hvilke bør være Gjenstand for Ligning over den hele Commune, ikke er ganske tydeliggjort. — I samme Paragraphs Lit. b er det bestemt, at „den almindelige Forpligtelse til at forrette Sneekastningsarbejde in natura ikke kan forandres, hvorimod den særlige Forpligtelse, som ifølge § 1 i Lov angaaende nogle nærmere Bestemmelser med Hensyn til Sneekastningsarbejde af 30te December 1858 kan paalægges Husemændene til at hvide indtil 3 Sneekastningsdage, bortfalder“ ved Afsløsningen af det øvrige Pligtarbejde til Communen. Naar altsaa et Sogneforstanderskab afløser alt Naturalarbejdet i en Commune, skal dog Sneekastningsarbejdet præsteres in natura, men jordløse Husemænd og Indsiddere skulle saa være fritagne for de 3 Sneekastningsdage, som hidtil have paahvilet dem. Jeg er nu visnol meget villig til at indrømme disse Beboere af Communerne al mulig Lettelse, og jeg udtalte selv ved Behandlingen af Lovforslaget om Bestyrelsen af Veivæsenet, at der, naar man afløste Naturalarbejdet og lignede Betalingen for det Licitationsarbejde eller Recordarbejde, der traadte istedet, paa Hartkorn, Formue og Leilighed, vel kunde være Anledning til at fritage Husemænd og Indsiddere og maastee endnu flere, end der ved hiint Lovforslag tilsigtedes, at fritage, for saadant Pligtarbejde, men det forekommer mig dog, at man i nærværende Lovforslag gaar noget videre, end det strengt taget behøves. Det forekommer mig nemlig, at de paagjældende Beboere kunne og

bør være forpligtede til efter passende Omgang med de øvrige Beboere i Communen at deeltage i Sneekastningsarbejdet, men det troer jeg ikke vil blive Tilfældet efter nærværende Lovforslag, sammenlignet med Loven af 30te December 1858. Efter denne sidste skulle nemlig Sneekastningsdagene fordeles deels efter Hartkorn, deels efter Bygningernes Assurance-sommer, forsaavidt der svares Bygningsafgift af disse, og deels endelig efter den Bedrift, der føres i Bygningerne, saavel som Folkeholdet. I et Sneekastningsregulativ, som jeg har liggende for mig, findes der saaledes en Bestemmelse om, at de Personer, som der ikke kan paalignes Sneekastningsarbejde efter de førstnævnte Classificationer, som f. Ex. Haandværkere og Andre, dog skulle deeltage i det nævnte Arbejde, forsaavidt de have Folkehold. Men derved er det jo tydeligt udtalt, at der ikke kan paalignes de nævnte Personer som saadanne Sneekastningsarbejde, men kun forsaavidt de holde Folk, — og under denne Klasse ville jo ogsaa de jordløse Husemænd og Indsiddere komme til at gaae ind. Jeg skal tillade mig at henstille dette til den høitærede Indenrigsminister. Der er endvidere ved Lovforslaget, nemlig ved dets §§ 19 og 48, truffet en meget vigtig og indgribende Bestemmelse, og det er nemlig den, at de i mange Amts- og Sognecommuner, ja, i visse Retninger i saagodtsom alle Amts- og Sognecommuner hidtil bestaaende mindre Ligningsdistricter skulle falde bort, og at derimod Sognecommunen skal udgjøre Ligningseenheden for Sognets Bedkommende og Amtsraadsfredsen for Amtets Bedkommende, og der er derhos i disse Paragrapher bestemt, hvorledes der skal forholde sig ved Ophævelsen af de hidtilværende mindre Ligningsdistricter, og hvorledes der i saa Henseende skal finde en Opgjørelse af Formue og Gjæld Steed. Jeg troer nu, at en saadan Opgjørelse mellem de forskjellige tidligere mindre Ligningsdistricter vil støde paa ikke ganske faa Vanskeligheder omkring i Landet, men jeg maa indrømme, at det vil være naturligt at træffe nogen mere yderligtgaende Bestemmelse desangaaende i selve Lovforslaget end dem, der nu findes i samme. Der er imidlertid et enkelt Punkt, hvorpaa jeg i saa Hense-